

lyse der Thaten der grössten Feldherrn,“ въ което описалъ характеристиката на седемтѣхъ велики полководци, поименовани отъ Наполеона I, както и тѣхнитѣ войни и походи. А въ 1845—47 г. той присъединилъ къмъ него — друго едно свое съчинение подъ заглавие: «Charakteristik der Kriege Napoleons,» 1—10, gr. 8°. Въ прѣдговора на първото отъ тѣзи съчинения той направилъ твърдѣ остроумно и вѣрно расчленение на означеното по горѣ изрѣчение на Наполеона I за седемтѣхъ велики полководци въ историята. Тѣзи сж били първитѣ и оставатъ единственнитѣ съчинения, съставени върху точното основание на това изрѣчение.

Въ тѣчение на 10 години отъ 1838 до 1848 г. въ битността ми, слѣдъ генералъ-майоръ барона *Медема*, професоръ по военната история и стратегията въ военната академия, азъ, съ нѣколко сътрудници офицери отъ генералния щабъ, които сж получили образованието си въ академията, съставихъ едно ръководство за изучаването на тѣзи двѣ военни науки, върху означенитѣ по горѣ основания, приети още въ началото отъ генералъ-майора баронъ *Медема*. Понеже въ 1848 година бѣхъ назначенъ на друга длѣжностъ, това ръководство не може да бѣде довършено и издадено. Но отъ 1872 година азъ почнахъ да го издавамъ въ прѣгледанъ, поправенъ и значително попълненъ видъ, подъ заглавие: „*Всеобщая Военная исторія древнихъ, среднихъ, новыхъ и новѣйшихъ временъ до 1815 года включительно*“. Въ издаденитѣ отъ нея до сега 8 части сж втѣзли, изложени съ особна подробностъ, войнитѣ и походите на Александра Великий, Аннибала, Юлий Цезаря, Густавъ-Адолфа, Тюренна, принца Евгений Савойский и Фридриха Великий. Отъ тѣхъ, изложението войнитѣ и походите на първитѣ шестъ, рѣшихъ да издамъ сега, по примѣра на съчинението на генерала *Лоссау* — отдѣлно подъ заглавие: „*Великіе полководцы исторіи*,“ въ двѣ части, отъ които въ 1-та — войнитѣ и походите на Александра Великий, Аннибала и Юлий Цезаря, а въ 2-та — на Густавъ-Адолфа, Тюренна и принца Евгений Савойский. А въ слѣдующитѣ части ще бѣдѣтъ изложени по рѣдъ войнитѣ и походите на Петра Великий, Фридриха Великий, Суворова и Наполеона I.

Като изложихъ по този начинъ вървежа, по който се е прилагала основната мисълъ на Наполеона I за изучаването на войнитѣ и походите на великитѣ полководци въ историята — за улеснение на това изучаване, както въ западна Европа, тъй и въ Руссия, намирамъ за нужно, подобно на генерала *Лоссау*, да направя едно кратко, но по възможностъ многостранно расчленение на означеното изрѣчение на Наполеона I.